

மலை உச்சிகள்

மற்றும்

பள்ளத்தாக்குகள்

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #18

VI. மூன்றாவது பஸ்காவிலிருந்து இயேசு பெத்தானிக்கு வந்து சேர்ந்தது வரை (தொடர்ச்சி).

H. ஏரோதுவின் எல்லைப் பகுதியில் இருந்து இன்னொரு விலகிச் செல்லுதல்.

1. கலிலேயாவில்: இயேசுவின் விரோதிகளால் இன்னொரு தாக்குதல் - அதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு பின்வாங்குதல் (மத். 15:39ஆ-16:12; மாற். 8:10-21).
2. பெத்தாயிதாவில்: பார்வையற்ற ஒரு மனிதர் குணமாக்கப்படுதல் (மாற். 8:22-26).
3. பிலிப்புச் செசரியாவின் அருகில்: நல்ல அறிக்கை (மத். 16:13-20; மாற். 8:27-30; லூக். 9:18-21).
4. பிலிப்புச் செசரியாவின் அருகில்: இயேசுவின் மரணம் முன்னுரைக்கப்பட்டது (மத். 16:21-28; மாற். 8:31-38; லூக். 9:22-27).
5. பிலிப்புச் செசரியாவின் அருகில் (எர்மோன் மலைமீது?): மறுரூபமாகுதல் (மத். 17:1-13; மாற். 9:2-13; லூக். 9:28-36).

அறிமுகம்

முந்திய பாடங்களில் நாம், இயேசு கலிலேயாவிலிருந்து பின்வாங்குதல் களின் வரிசையொன்றைத் தொடங்கியிருந்ததைக் கண்டுள்ளோம்: 'கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குப் பகுதிக்கும் பெனிக்கியாவில் தீரு மற்றும் சீதோன் பகுதிகளுக்கும். இந்தப் பாடத்தில் நாம், கிறிஸ்து மீண்டும் பின்வாங்கியதை - இந்த வேளையில் வடக்கில் தொலைவாக, பிலிப்புச் செசரியாவின் மலைப் பகுதிகளுக்குச் சென்றதை - மீண்டும் காண்போம்.

ஒவ்வொரு பின்வாங்குதலும் தத்தமது முக்கிய நிகழ்வுகளைக்

கொண்டிருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, அவற்றில் ஒன்றின்போது, கர்த்தர் ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்து பின்பு தண்ணீரினமீது நடந்தார். ஆயினும், மற்றவை எதுவும், இதில் உள்ளதுபோல் நினைவில் நிற்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் எதையும் அதிகமாகக் கொண்டிருந்ததில்லை. ஒரு வார காலத்தில், இந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நடைபெற்றன: நல்ல அறிக்கை; கிறிஸ்து தமது சபையைக் கட்டியெழுப்பும் திட்டம் வெளியிடப்படுதல்; இயேசுவின் மரணம் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் இரண்டாம் வருகை பற்றிய முதலாவது தெளிவான, குழப்பமற்ற அறிவிப்புகள் மற்றும் மறுபுறமாகுதல். இது கர்த்தருக்கு ஒரு அசாதாரணமான வேளை - அவரது ஊழியத்தில் ஒரு உச்சகட்டமான காலம், ஒரு திருப்புமுனை - என்பதைப் பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

இந்தப் பாடத்தை நான் “மலை உச்சிகள் மற்றும் பள்ளத்தாக்குகள்” என்று அழைக்கின்றேன், ஏனென்றால் இது இயேசுவுக்கு உணர்வுகளின் கடைக் கோடியின் வேளையாக இருந்திருக்க வேண்டும் (மாற். 8:12அ - வைக் காணவும்). முழுமையும் மனிதர் என்ற வகையில், கிறிஸ்து “எல்லாவற்றிலும்” நம்மைப் போல் ஆனார் (எபி. 2:17): அவர் மகிழ்வுடன் இருக்க முடிந்திருந்தது (லூக். 10:21), மற்றும் அவர் கவலையுடன் இருக்க முடிந்திருந்தது (லூக். 19:41; யோவா. 11:35). இந்த எடுத்துரைப்பில் கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளின்போது, இயேசு இருதயத்தை உடைக்கும் பள்ளத்தாக்குகளிலிருந்து உணர்வு உற்சாகமுட்டும் மலை உச்சிகளுக்குச் சென்று பின் மீண்டும் பள்ளத்தாக்குகளுக்குத் திரும்பினார்.

நமது பாடத்தின் ஓட்டத்தில், நாம் நமது கர்த்தரின் இருதயத்தைப் பற்றி அதிகம் கற்றுக்கொள்வோம். நாம் நம்மைப் பற்றியும் அதிகம் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரு பள்ளத்தாக்கில்: இயேசு கோபமடைந்தார் (மத். 15:39-16:12; மாற். 8:10-21)

நமது பாடத்தின் தொடக்கத்தின்போது, இயேசு அப்போதுதான் கலிலேயாவிலிருந்து - மக்தலா மற்றும் தல்மனூத்தா பகுதிக்குத் - திரும்பி யிருந்தார் (மத். 15:39; மாற். 8:10). இந்த இடம் திபேரியாவுக்கு வடக்கு திசையில் நான்கு அல்லது அதற்குச் சற்றேக் குறைவான மைல்கள் தொலைவில் இருந்த மக்தலா என்ற கிராமமாக இருந்திருக்கலாம்.²

தமது விரோதிகளால் இடையூறு பண்ணப்பட்டார்

கிறிஸ்து வந்துசேர்ந்தபோது, அவரது பழைய விரோதிகளான பரிசேயர்கள் அங்கு காணப்பட்டு, “அவரோடே தர்க்கிக்கத் தொடங்கினார்கள்” (மாற். 8:11அ). அவர்கள் சதுசேயர்களுடன் இணைந்து காணப்பட்டது வினோதமானதாக இருந்தது (மத். 16:1). நாம் சதுசேயர்களைப் பற்றி முன்பு நமது பாடங்களில் பேசியிருக்கின்றோம்,³ ஆனால் இதுவே சவிசேஷ விவரங்களில் இவர்களைப் பற்றி முதன்முறையாகக் குறிப்பிடப்பட்ட இடமாக உள்ளது. சாதாரணமாகப் பரிசேயர்களும் சதுசேயர்களும்

கடுமையான பகைவர்களாய் இருந்தார்கள்; ஆனால் இயேசுவை ஒரு பயமுறுத்தலாக இவ்விரு சாராருமே நினைத்ததால், அவரை அழிப்பதற்கு இவ்விருசாராரும் உடன்பாடு மேற்கொண்டார்கள்.⁴ அரசியல் போல் வெறுப்புணர்வானது “வினோதமான இணைவுறவுகளை ஏற்படுத்த” முடியும் [can make “strange bedfellows”⁵].

இந்த வேளையில், பரிசேயர்கள் இதற்கு முன்பே விடுக்கப்பட்டிருந்த அறைகூவலை மீண்டும் விடுத்தார்கள்: கிறிஸ்துவிடம் அவர்கள், “வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டார்கள் (மாற். 8:11ஆ; மத். 12:38-42; 16:1; யோவா. 2:18ஐக் காணவும்). கர்த்தர், மரித்தவர்களை உயிருடன் எழுப்புதல் உட்பட நூற்றுக் கணக்கான அற்புதங்களைச் செய்திருந்ததால், அவர்கள் எதை விரும்பினார்கள் என்பதை மிகச் சரியாகக் கூறுவது கடினமானதாகவே இருக்கும். ஒருவேளை, “வானத்திலிருந்து” என்ற வார்த்தையில் தனிச்சிறப்பு இருக்கலாம்.⁶ “வானம்” என்பதற்கு மத்தேயு 16:2, 3ல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை “ஆகாயம்” என்று அர்த்தப்படுவதாக உள்ளது. ஒருவேளை பரிசேயர்கள், யோசுவா செய்திருந்ததைப் போல் சூரியனையும் சந்திரனையும் நிறுத்தும்படி (யோசு. 10:12, 13), எலியா செய்திருந்ததுபோல் வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கி வரச் செய்யும்படி (1 இரா. 18:38) அல்லது இவைபோன்ற வேறு செயல்களைச் செய்யும்படி இயேசுவிடம் அறைகூவல் விடுத்திருக்கலாம்.

மாற்கு சவிசேஷத்தின்படி, பரிசேயர்கள் மற்றும் சதுசேயர்களின் விவாதமானது/எதிர்நிற்குதலானது கிறிஸ்துவை “ஆவியில் [ஆழமாக]” பெருமூச்சு விடும்படி செய்தது (மாற். 8:12). எந்த அற்புதமும் அது எவ்வளவுதான் காட்சிக்குரியதாக இருப்பினும் அவர்களைத் திருப்திப் படுத்தாது என்பதை அவர் அறிந்தார்.⁷ அவர்கள் “எனக்கு இரத்தாம்பர நிறத்தைக் காண்பியுங்கள், பிற்பாடு நான் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிறம் உள்ளது என்று நம்புவேன்” என்று கூறிய பார்வையற்ற மனிதரைப் போல் இருந்தார்கள். அவர்களின் கண்கள் மூடப்பட்டிருந்தன; அவர்கள் இருதயங்கள் கடினப்பட்டிருந்தன; அவர்களை நம்ப வைக்கச் செய்வதற்கு வழியெதுவும் இல்லாதிருந்தது.

இயேசு அவர்களுக்கு ஒரு சுருக்கமான விடையளித்தார். அவர்கள் வானத்தை உற்றுப் பார்த்து தட்பவெப்ப நிலை என்னவென்று முன்னுரைக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள் என்று அவர் கூறினார்.⁸ ஆயினும், அவர்கள் தங்களின் தப்பெண்ணம் கொண்ட இருதயங்களினால், இயேசுவையும் அவரது ஊழியத்தையும் கண்டும் அவர் யார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள் (மத். 16:2, 3).⁹ அவர், “இந்தப் பொல்லாத விபசார சந்ததியார் அடையாளம் தேடுகிறார்கள்; யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளமேயன்றி வேறே அடையாளம் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை” என்று முடித்தார் (மத். 16:4அ). இது அவரது தெய்வீகத்துவம், அவரது உயிர்த்தெழுதல் (ரோமர் 1:5ஐக் காணவும்) ஆகியவற்றின் நிறைவான நிரூபணத்திற்கு ஒரு மறைவான குறிப்பாக இருந்தது. யோனா, மாபெரும் மீனின் வயிற்றினுள் மூன்று

நாட்கள் இருந்தது போலவே, கிறிஸ்துவும், கல்லறையினுள் மூன்று நாட்கள் இருப்பார் (மத். 12:40).¹⁰

தமது நண்பர்களால் நம்பிக்கை இழந்தார்

இயேசு கலிலேயாவில் நேரத்தைச் செலவிடத் திட்டமிட்டு இருந்திருந்தால், அதை அவரது விரோதிகளின் காலம் தாழ்த்தாத வருகையானது சாத்தியமற்றதாக்கிற்று. உடனடியாக, “[அவர்] அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனார்” (மத். 16:4ஆ). தமது சீஷர்களுடன் ஒரு கப்பலைப்/படகைப் பிடித்து அவர் மீண்டும் ஒருமுறை கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குப் பகுதியை நோக்கி முன்சென்றார் (மாற். 8:13) - இந்த வேளையில் பெத்தாயிதாவைச் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்குச் சென்றார்.¹¹

இந்தப் பயணத்தின்போது, கிறிஸ்து தமது சீஷர்களுக்கு ஒரு எச்சரிக்கை தந்தார்: “பரிசேயர் சதுசேயர் என்பவர்களின் புளித்த மாலைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” (மத். 16:6). மேலும் அவர், “ஏரோதின் புளித்த மாலைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்”¹² என்றும் கூறினார் (மாற். 8:15) - இது அநேகமாக, இயேசுவை அழிப்புதற்கு ஏற்கனவே பரிசேயர்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டுக் கொண்டு இருந்த ஏரோதியர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் (மாற். 3:6).¹³

“புளித்த மா” என்ற உருவகம் வேத வசனங்களில், செல்வாக்கைக் குறிப்பிட விசேஷமாக எதிர்மறையான செல்வாக்கைக் குறிப்பிட அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது.¹⁴ இயேசு அநேகமாக, தம்மை மேசியா என்று மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வதைத் தடை செய்யும்படிக்கு இந்தக்குழுவினரால் போதிக்கப்பட்டிருந்த ஒருதலைப்பட்சமான கருத்துக்களைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்து இருக்கலாம். சீஷர்கள் கூட, மேசியா மற்றும் அவரது இராஜ்யம் பற்றிய தங்களது முன் அனுமானக் கருத்துக்களுடன் போராடிக் கொண்டு இருந்தார்கள். கர்த்தருடைய எச்சரிக்கையை, “நீங்கள் சத்தியத்தைக் காண்பதைத் தடை செய்யக் கூடியவைகளான முன் அனுமானக் கருத்துக்கள் உங்களமீது செல்வாக்குச் செலுத்தாதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” என்று சொல்லாக்கப்படலாம்.

கிறிஸ்து எதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார் என்று அப்போல் தலர்கள் கருத்து எதுவும் கொண்டிராது இருந்தார்கள். “புளித்த மா” என்ற குறிப்பானது அவர்களை, அப்பத்தைப் பற்றி நினைக்கச் செய்தது. அவர்கள் தங்களுடன் ஒரே ஒரு அப்பத்தை மாத்திரமே கொண்டு வருமளவுக்குக் கிறிஸ்துவின் புறப்படுதல் திடீரென்று நடைபெற்றிருந்தது (மாற். 8:14). அவர்கள் தங்கள் எஜமானரின் வார்த்தைகள், பயணத்திற்காக போதிய உணவுப் பொருட்களை எடுத்து வராதது பற்றிய ஒரு கடிந்துகொள்ளுதலாக இருந்தன என்று முடிவு செய்தார்கள் (மத். 16:7; மாற். 8:16).

அவர்களின் புரிந்துகொள்ளுதலில் இருந்த குறைபாட்டினால் இயேசு இடர்ப்பட்டார், அவர்களை “அற்ப விசுவாசிகளே” என்று அழைத்தார் (மத். 16:8). அவர் ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த இடத்தின் அருகில் அவர்கள் இருந்தார்கள் (லூக். 9:10-17), மற்றும் அந்த இடம், அவர் நான்காயிரம் பேருக்கு உணவளித்த இடத்திற்கு தொலைவில் இல்லை (மாற். 7:31;

8:1-9).¹⁵ அவர் அற்பமான உணவுப் பொருளைக் கொண்டு ஆயிரக்கணக் கானவர்களுக்கு உணவளித்தார் என்றால் (மத். 16:9, 10), தேவைப்பட்டால் அவர் ஒரே ஒரு அப்பத்தைக் கொண்டு தங்களின் சிறுகுழுவினருக்கு உணவளிப்பதில் அவருக்கு இடர்ப்பாடு எதுவுமிராது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் - அவர் அதைச் செய்யவில்லையாதலால், அவர்கள் சிந்தையில் இயல்பான அப்பத்தையே கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியில் அப்போஸ்தலர்கள், “அவர் அப்பத்தின் புளித்த மாவைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லாமல், பரிசேயர் சதுசேயர் என்பவர்களின் உபதேசத்தைக் குறித்தே அப்படிச் சொன்னார் என்று அறிந்துகொண்டார்கள்” (மத். 16:12).

ஒரு பள்ளத்தாக்கில்: இயேசு [பிறரின்]

உணர்வறிந்தார் [Empathetic]¹⁶

(ஆனால் ...) (மாற். 8:22-26)¹⁷

பொதுவாக நடைபெற்றது போலவே, கலிலேயாவிலிருந்து பின்வாங்குவதற்கு கிறிஸ்து பல நோக்கங்கள் கொண்டிருந்தார்: அவர் தமது விரோதிகளிடமிருந்து தொலைவில் இருக்க விரும்பினார் (மத். 16:4ஆ; மாற். 8:13ஐக் காணவும்), ஆனால் அவர் தமது சீஷர்களுடன் தனிமையில் நேரத்தைச் செலவிடவும் விரும்பினார். அந்தப் பிந்திய நோக்கமானது, அவரது மரணம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த வேளையில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாயிற்று (மாற். 8:31). அவர் வடக்கு நோக்கி, இடையூறுகள் குறைவாயிருக்கக் கூடிய பிலிப்புச் செசரியாவின் திசைகளுக்கு முன்செல்ல முடிவு செய்தார்.

அவர்கள் அந்தத் திசையில் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கி, “பெத்சாயிதா ஊருக்கு வந்தார்(கள்)” (மாற். 8:22அ). இது கடலின் வடகிழக்குக் கரையில் இருந்த பெத்சாயிதா ஜூலியஸ் என்ற ஊராக இருந்தது.¹⁸ அவர்கள் அந்த ஊரை அடைந்தபோது மக்கள், குணமாக்கும் படி “ஒரு குருடனை அவரிடத்தில் கொண்டு வந்தார்கள்” (வ. 22ஆ). அவர்களின் வேண்டுகோளைக் கிறிஸ்து மறுக்கவில்லை. எப்போதும் போலவே, அவர் பரிவிரக்கம் கொண்டிருந்தார் - ஆனால் திரளானவர்கள் தம்மைப் பின்தொடர்ந்தால் தங்கள் பயணம் தாமதப்படும் என்பதால் அவர், கூட்டம் ஒன்றுகூடுவதைத் தவிர்க்கத் தீர்மானித்தார். அவர் அந்த மனிதனைக் குணமாக்கு முன்பு, கிராமத்துக்கு வெளியே அழைத்துப்போய் (வ. 23அ), குணமாக்கிய பின்பு அதை ஒருவருக்கும் சொல்ல வேண்டாம் என்றும் நேராக வீட்டிற்குச் செல்லும்படியும் உண்மையில் கூறினார் (வ. 26).

குணமாக்கிய இந்த விஷயம், வழக்கத்திற்கு மாறான பல்வேறு அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது. இயேசு தாம் குணமாக்கியவர்களை எப்போதாவது மட்டுமே தொட்டிருந்தார். வேறு ஒருமுறை மாத்திரமே அவர், குணமாக்குதல் தொடர்பாகத் தமது உமிழ்நீரைப் பயன்படுத்தினார் (மாற். 7:33, 34). ஆயினும், இந்த ஒரு அற்புதம் மட்டுமே இரண்டு படிநிலைகளில் செய்யப்பட்டது என்பது இந்த நிகழ்ச்சியில் மிகவும்

வழக்கத்திற்கு மாறான அம்சமாக இருந்தது.¹⁹ இது சீஷர்களின் புரிந்து கொள்ளுதல் மற்றும் விசுவாசம் ஆகியவற்றைக் குறித்து போராட்டத்தின் இரு வரலாறுகளுக்கு இடையில் செருகப்பட்டிருப்பதால் இது, விசுவாசம் என்பது உடனடியாக அல்ல ஆனால் படிநிலைகளிலேயே வருகிறது என்பதற்கான புலனறியும் பாடமாக உள்ளது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. உண்மையில் இயேசுவின் நோக்கம் என்னவாக இருந்தது என்பதை நாம் அறிவதில்லை.

தொடுதல், துப்புதல் மற்றும் இந்த அற்புதத்தின் தனிச்சிறப்பான இருபடிநிலை அம்சம் என்பதும் கூட தற்செயலானவைகளாய் இருந்தன என்று நாம் கண்டுள்ளோம். செயல்முறையில் அல்ல ஆனால் தமது நபர்த்துவத்தில்தான் வல்லமை உள்ளது என்பதை மனதில் ஆழப்பதியச் செய்வதற்குக் கிறிஸ்து பல்வேறு செய்முறைகளைப் பயன்படுத்தினார்.

ஒரு மலை உச்சியின்மீது: இயேசு ஊக்கப்படுத்தப்பட்டார் (மத். 16:13-20; மாற். 8:27-30; லூக். 9:18-21)

பெத்தசாயிதா ஜூலியஸில் இருந்து கிறிஸ்துவும் அவரது பின்பற்றாளர் களும் பிலிப்புச் செசரியாவின் பகுதிகள் கண்ணுக்குத் தெரியும் இடத்திற்குக் கடைசியில் சென்று சேரும் வரையிலும் தங்கள் பயணத்தை தொடர்ந்தார்கள். இங்கு இயேசு, தாம் யார் என்பதை அப்போஸ்தலர்கள் உண்மையிலேயே புரிந்துகொண்டிருந்தார்களா என்பதைக் குறித்து, அவர்களிடத்தில் கேள்விகள் கேட்கவிருந்தார். இது சீஷர்களுக்கு மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த பரிட்சையாக இருந்தது.

ஒரு விசேஷித்த தேர்வு

கிறிஸ்து ஜெபித்தபின்பு (லூக். 9:18), அவர் தமது சீஷர்களை அழைத்து, “மனுஷகுமாரனாகிய என்னை ஜனங்கள் யார் என்று சொல்லுகிறார்கள்?” என்று கேட்டார் (மத். 16:13). அதற்கு அவர்கள்: “சிலர் உம்மை யோவான் ஸ்நானன் என்றும், சிலர் எலியா என்றும், வேறு சிலர் எரேமியா, அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்” என்றார்கள் (மத். 16:14; மாற். 6:14-16; லூக். 9:7, 8 ஆகியவற்றையும் காணவும்).²⁰ இந்த மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்குத் தனிச்சிறந்த ஊழியக்காரர்களாக இருந்திருந்தார்கள். இது ஒரு பாராட்டுரை போலத் தொனித்திருக்கலாம் - ஆனால் இது அப்படிப்பட்டதாக இருந்ததில்லை. இது ஒரு புறக் கணித்தலாக இருந்தது: இயேசுவை மேசியா என்ற வகையில் [ஏற்றுக் கொள்ளாமல்] புறக்கணித்தலாக இருந்தது.

பின்பு இயேசு சகலத்திலும் முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்டார்: “நீங்கள் என்னை யாரென்று சொல்லுகிறீர்கள்?” (மத். 16:15). அவரது அப்போஸ்தலர்கள் அவரை வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா என்று ஆரம்பத்தில் நினைத்திருந்ததால் அவரைப் பின்பற்றினார்கள் (யோவா.

1:41, 49) - ஆனால் அவர், மேசியா பற்றிய அவர்களின் தேசிய எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றாதிருந்தார். சற்றுக் காலத்திற்கு மாபெரும் கூட்டம் அவரைப் பின்தொடர்ந்தது, ஆனால் அதன் பிறகு, பொது ஜனக் கருத்தின் அலையானது அவருக்கு எதிராகத் திரும்பிற்று (யோவா. 6:66). இவை எல்லாவற்றின் வெளிச்சத்தில், இன்னும் அப்போஸ்தலர்கள் அவரில் நம்பிக்கையாய் இருந்தார்களா? அவர் மேசியாவாயிருந்தார் என்பதில் அவர்கள் இன்னமும் நிச்சயமாக, கற்பாறைபோல் உறுதியான நிச்சயத்தில் இருந்தார்களா?

நல்ல அறிக்கை என்று அறியப்பட்டுள்ளதாக இருப்பதைக் குரலெழுப்பிப் பேதுரு பேசினார்:²¹ “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” (மத். 16:16). “கிறிஸ்து” என்பது “மேசியா” என்பதன் கிரேக்க வடிவமாக உள்ளது. பேதுரு, இயேசுவே தீர்க்கதரிசனங்களினால் வாக்களிக்கப்பட்டவர், யூதர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்தவர் என்று தாம் நம்பியிருந்ததை/விசுவாசித்திருந்ததை உறுதிப்படுத்தினார்.

விசேஷித்த ஒரு விளக்கம்

இயேசு, “யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே [Barjona²²] நீ பாக்கியவான், மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை, பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதா இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினார்.”²³ மேலும் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், நீ பேதுருவாய் இருக்கிறாய், இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன்” (மத். 16:17, 18அ) என்று கூறுகையில் அவரது குரலில் இருந்த ஊக்கமான தன்மை பற்றிக் கற்பனை செய்வது கடினமானதாக இருப்பதில்லை.

“பேதுரு” மற்றும் “கல்” என்ற வார்த்தையின்மீது வாக்குவாதம் பற்றியெரிந்து எழுந்துள்ளது. வசனம் 18, சபையானது பேதுருவின்மீது கட்டப்பட்டதாகப் போதிக்கிறது என்பதில் கத்தோலிக்கர்கள் மனநிறைவு அடைகின்றார்கள்.²⁴ “பேதுரு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை, “பாறை” என்று அர்த்தப்படுவது உண்மையே - ஆனால் இயேசு, வசனம் 18ல் “பாறை” என்பதற்கு மாறுபட்ட இரண்டு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார். Petros என்பது “பேதுரு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையாயிருக்க, petra என்பது [தமிழில்] “கல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையாக உள்ளது. மாறுபட்ட வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது மட்டுமின்றி, இவற்றில் முதலாவது ஆண்பாலைக் குறிப்பதாகவும் இரண்டாவது பெண்பாலைக் குறிப்பதாகவும் உள்ளன. மற்றும், இவ்வார்த்தையின் அர்த்தங்களும் மாறுபட்டவையாக உள்ளன. “Petra” என்பது திடமான ஒரு பாறையைக் குறிப்பதாயிருக்கையில், petros என்பது வெட்டப்பட்ட ஒரு கல் அல்லது பாறையை, அல்லது எறியப்படக்கூடிய அல்லது சுலபமாக நகர்த்தப்படக் கூடிய ஒரு கல்லைக் குறிப்பதாக உள்ளது” என்று W. E. வைன் அவர்கள் எழுதினார்.²⁵

கிறிஸ்து இவ்விடத்தில் வார்த்தை விளையாட்டு ஒன்றைப் பயன்படுத்தினார். எனது மனதில் நான், அவர் ஒரு கல்லைத் தமது கைகளில் தூக்கியெறிந்து கொண்டு, உண்மையில் “நீ பேதுருவாய் ஒரு கல்லைப்போல்

இருக்கின்றாய்” என்று கூறியதை என்னால் காண முடிகிறது. பின்பு அவர் பிலிப்புச் செசரியாவின் பிதுங்கியிருந்த பாறை அஸ்திபாரத்தை நோக்கிச் சைகை காண்பித்து “ஆனால் அதுபோன்ற ஒரு கல்லின்மீது நான் எனது சபையைக் கட்டுவேன்” என்று கூறுவதைக் காண்கின்றேன்.

கர்த்தர் தமது சபையைக் கட்டியெழுப்பவிருந்த கல் எதுவாக இருந்தது? கத்தோலிக்கரல்லாத விளக்கவுரையாளர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், இது பேதுரு அப்போதுதான் செய்திருந்த சத்தியம் என்ற அஸ்திபாரக் கல்லாக இருந்தது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்கள்.²⁶ எடுத்துக்காட்டாக, J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள் பின்வருமாறு சுட்டிக்காண்பித்தார்:

... ஒப்புமையில், இயேசு தாமே கட்டுபவரின் நிலைப்பாட்டையும், சீமோன் பேதுரு திறவுகோலை உடையவர் என்ற நிலைப்பாட்டையும் மேற்கொண்டிருப்பதால், இவர்களில் எவரும் அஸ்திபாரமென்ற வகையில் தக்கவிதமாய்க் கருதப்பட முடியாது. ஆகையால், அஸ்திபாரம் என்பது பேதுரு அப்போதுதான் பேசிய அறிக்கையாகவே இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இதுவே இப்படிப்பட்ட நடைமுறைகள் யாவற்றுக்கும் பொறுப்பாக எஞ்சியுள்ளது.²⁷

பேதுரு/கல் வாக்குவாதமானது இந்த நிகழ்ச்சியின் உண்மையான தனிச்சிறப்பை மறைத்துள்ளது என்பது எவ்வளவு கவலைக்குரியதாக உள்ளது! பேதுருவின் அறிக்கையினால் உற்சாகப்படுத்தப்பட்ட இயேசு, தமது சீஷர்கள் எதிர்காலத்தை வெளிப்படையாய் அறியத் தயாராயிருந்தார்கள் என்று நினைத்தார். இவ்விதமாய் அவர், தாம் ஒரு சபையை, தமது சபையை (எபே. 1:22, 23; 2:16; 3:10, 11; 4:4; கொலோ. 1:18 ஆகியவற்றைக் காணவும்) நிலைநாட்ட வந்திருந்ததாகத் திகைப்புக்குரிய தமது முதலாவது கூற்றை எடுத்துரைத்தார். இந்தக் கூற்றை “திகைப்புக்குரியது” என்று நான் அழைக்கின்றேன், ஏனென்றால், இது முற்றிலும் எதிர்பாராததாக இருந்திருக்க வேண்டும். இது பொருளாதாய், இயல்பான இராஜ்யம் என்ற யூத்தவக் கருத்துடன் பொருந்தியதாக இருக்கவில்லை.

இந்த அறிவிப்புகளை ஏற்படுத்தியதில், கிறிஸ்து தமது சீஷர்கள் நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்த மேசியாத்துவ/இராஜ்யம் என்ற சொல்லாக்கத்தை முற்றிலுமாகக் கைவிட்டு விடவில்லை (மத். 16:19ஐக் காணவும்). ஆனால், உண்மையில் அவர், தமது இராஜ்யமானது இயல்பில் உலகத்திற்குரிய தாயிராது, மாறாக ஆவிக்குரியதாகயிருக்கும் என்றே அறிவித்தார். அவர் ஒரு அரசியல் நிறுவனத்தை நிலைநாட்டுவதில் ஆர்வமாயிருந்ததில்லை; அவர் தமது சபையைக் கட்டப் போகின்றவராயிருந்தார்.

இது புதிய ஏற்பாட்டில் முதன் முதலாக “சபை” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்ட இடமாக உள்ளது, ஆனால் உறுதியாகவே இது கடைசியான இடமல்ல. “சபை” என்ற வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட முறைகள் காணப்படுகிறது.²⁸ இயேசு உயிர்த்தெழுந்தபின் இராஜ்யம்/சபை நிலைநாட்டப்பட்ட பின்பு, கிறிஸ்துவின் பின்பற்றாளர்களை ஒரு குழுவாகக் குறிப்பதற்கு [சபை என்ற] இந்த வார்த்தையே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

நாம் மத்தேயு 16:18, 19ல் பேதுருவிடம் இயேசுவின் கூற்றுக்குத் திரும்புவோம். மேசியாத்துவ இராஜ்யம் அழிக்கப்படாததாக இருக்கும் என்று தானியேல் தீர்க்கதரிசனம் கூறியிருந்தார் (தானி. 2:44அ). கிறிஸ்து இப்போது, தமது சபை/இராஜ்யம் ஒருக்காலும் அழிக்கப்படாது என்று அறிவித்தார்: “பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை” (மத். 16:18ஆ). “பாதாளம்” என்பது மரித்தவர்கள் இருக்கும் “காணப்படாத உலகமாக” உள்ளது, ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் மரணம் என்பது பாதாள உலகின் “வாசலாக” உள்ளது. இயேசுவின் மரணம் சபையை அழிக்காது: பிசாசானவன், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது, தேவனுடைய திட்டங்களுக்குத் தான் [பிசாசு] தடங்கலை ஏற்படுத்தியதாக நினைத்தான் என்பது உறுதி, ஆனால் அந்த மரணம் சபையின் இருப்புக்கு இன்றியமையாததாக இருந்தது (அப். 20:28; எபே. 5:23, 25). சபை உறுப்பினர்களின் மரணம்கூட சபையை அழித்து விடாது.²⁹ பிற்பாடு சாத்தான், கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராகத் துன்புறுத்துதலைத் தொடங்கி வைப்பான், ஆனால் அவனது கொடுங்கோன்மையானது சபையை அழிப்பதற்குப் பதில் அதைப் பரவச் செய்வதாய் இருக்கும் (அப். 8:1-4).

கிறிஸ்து அடுத்தபடியாக, வெளிப்படையாகப் பேசிய அப்போஸ்தலருக்கு பின்வரும் வாக்குறுதியின் மூலம் வெகுமதியளித்தார்: “பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை நான் உனக்குத் தருவேன்; பூலோகத்திலே நீ கட்டுகிறது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும், பூலோகத்தில் நீ கட்டவிழ்ப்பது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும்” (மத். 16:19).

அந்த வாக்குத்தத்தின் - கட்டுதல் மற்றும் கட்டவிழ்த்தல் என்ற - இரண்டாம் பாகம் பேதுருவின் தனிப்பட்ட உரிமையாக இருந்ததில்லை; அந்த வாக்குத்தத்தம் பிற்பாடு எல்லா அப்போஸ்தலர்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டது (மத். 18:18). வேத வசனம் எவ்வாறு உள்ளது என்று கவனியுங்கள்: “பூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டுவீர்களோ, அவைகள் பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும், பூலோகத்திலே நீங்கள் எவைகளைக் கட்டவிழ்ப்பீர்களோ அவைகள் பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும்.” இது சற்றே அழகற்ற விதத்தில் உள்ளது,³⁰ ஆனால் இது ஒரு நேரடியான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது. ஏவுதல் பெற்ற அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தின் முக்கியத்துவத்தை (அது மனிதர்களைக் “கட்டி” மற்றும் “கட்டவிழ்த்து” விடுவதை) இயேசு வலியுறுத்தினார், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் போதனையின் ஆதாரமூலங்களாக இருக்க மாட்டார்கள் என்பதையும் அவர் வலியுறுத்தினார்: “கட்டுதல்” மற்றும் “கட்டவிழ்த்தல்” என்பவை பரலோகத்தில் தொடங்கும் மற்றும் அதன் பின்பு (அதன் பின்பு மாத்திரமே) அப்போஸ்தலர்கள் இந்த பூமியில் ஏவுதலினால் “கட்டுவார்கள்” மற்றும் “கட்டவிழ்ப்பார்கள்.”

பேதுருவுக்கு இயேசு ஒரு விசேஷித்த சிலாக்கியத்தை - அந்த வாக்குத்தத்தத்தின் முதல் பகுதியை - கொடுத்தார்: “பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை நான் உனக்குத் தருவேன்.” திறந்து, உள்நுழைதல் என்பதை அனுமதித்தலே திறவுகோல்களின் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது.

இரட்சிக்கப்படுவது எவ்வாறு என்பதை, மற்றும் இவ்விதமாக, இராஜ்யம்/சபை என்பதற்குள் நுழைவது எவ்வாறு என்பதை யூதர்களுக்கும் புறஜாதியாருக்கும் முதன்முதலில் கூறியவர் பேதுருவே ஆவார் (அப். 2:14-43; 10:24-43, 47; 15:7). இரட்சிக்கப்படுவது எவ்வாறு என்பதை மக்களுக்குக் கூறுதல் என்பது பேதுருவால் மட்டுமே மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கப்பட்ட சிலாக்கியமாக இருந்ததில்லை; எல்லா அப்போஸ்தலர்களும் இரட்சிப்பின் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள். இதை முதன்முதலாகச் செய்தது என்பது பேதுருவுக்கு அளிக்கப்பட்ட விசேஷித்த வெகுமதியாக இருந்தது.

அது ஒரு உணர்வெழுச்சியூட்டும் நாளாக இருந்தது. சீஷர்கள் இன்னும் அதிகமாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அவர்களின் விசுவாசம் கட்டுக்கோப்பானதாக இருந்தது. இயேசு சந்தோஷமுள்ளவராய் இருந்திருக்க வேண்டும் - ஆனால் "... தாம் கிறிஸ்துவாகிய இயேசு என்று ஒருவருக்கும் சொல்லாதபடிக்குத் தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்" (மத். 16:20). அந்த சத்தியத்தைத் தெரியமாய் அறிவிக்க வேண்டிய வேளை வரும் (அப். 2:36ஐக் காணவும்), ஆனால் அந்த வேளை இன்னும் வந்திருக்கவில்லை.

ஒரு பள்ளத்தாக்கில்: இயேசு தடை செய்யப்பட்டார் (மத். 16:21-28; மாற். 8:31-38; லூக். 9:22-27)

இயேசுவின் சீஷர்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றி கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தார்கள் என்று அவர் நினைத்ததால், அவர் தமது சபை நிலைநாட்டப் படுதல் பற்றி அறிவித்திருந்தார். ஆயினும் அவர்கள் அந்த அறிவிப்பின் துணைப்பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளாததைக் கடினமானதாகக் காண்பார்கள்: அவரது மரணமின்றி சபை இருக்க முடியாது. சபை என்பது அவரது இரத்தத்தினால் இரட்சித்துக்கொள்ளப்பட்ட மக்களைக் கொண்ட சரீரமாக இருக்கும் (எபே. 5:23, 25; அப். 20:28ஐக் காணவும்). தாம் மரிக்க வேண்டும் என்று தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு அவர் கூற வேண்டிய வேளை வந்திருந்தது.

தமக்குக் காத்திருந்த துன்பங்களினிமித்தம் பாரப்படுதல்

கிறிஸ்து, தமக்குக் காத்திருந்த மரணத்தைப் பற்றி இதற்கு முன்பு மறைவான சொற்றொடர்களில் பேசியிருந்தார் (மத். 9:15; 10:38; 12:38-40; யோவா. 2:19-22; 3:14, 15), ஆனால் இப்போது அவர் உருவகமான மொழிநடையைக் கைவிட்டு விட்டார். மத்தேயு, "அதுமுதல் இயேசு, தாம் எருசலேமுக்குப்போய், மூப்பராலும் பிரதான ஆசாரியராலும் வேதபாரகராலும் பல பாடுகள்பட்டு, கொலையுண்டு, மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்பதைத் தம்முடைய சீஷர்களுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்" என்று எழுதினார் (மத். 16:21). "மூப்பராலும் பிரதான

ஆசாரியராலும் வேதபாரகராலும்” என்பது சனதெரீன் சங்கத்தைக்³¹ குறிக்கும் ஒருபொருள் பலசொல்லாக இருந்தது, அதில் இம்மூன்று குழுவினரும் அடிப்படை உறுப்பினர்களாய் இருந்தார்கள். “வேண்டும்” என்ற வார்த்தையை உங்கள் சிந்தையில் அடிக்கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள்: இயேசு தேவனுடைய திட்டங்களையும் நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதி எடுத்துக்கொண்டிருந்தார் (யோவா. 6:38)! மாற்றாக சுவிசேஷ விவரமானது, “மனுஷகுமாரன் ... கொல்லப்பட்டு, மூன்று நாளைக்குப் பின்பு உயிர்த்தெழுந்திருக்க வேண்டியதென்று அவர்களுக்குப் போதிக்கத் தொடங்கினார். இந்த வார்த்தையை அவர் தாராளமாகச் சொன்னார்” (மாற். 8:31, 32அ).

தம்மைச் சுற்றியிருந்தவர்களின் தவறான புரிந்துகொள்ளுதலினால் பாரப்படுதல்

இயேசுவின் கூற்றிலிருந்த தெளிவான தன்மையானது, சீஷர்கள் அதைப் புரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்வதை சுலபமானதாக ஆக்கியிருக்கவில்லை. மேசியாவின் இராஜ்யம் அரசியல்ரீதியான இயல்பு கொண்டிருக்கும் என்று அவர்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதிலும் போதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆகவே, மரித்தல் பற்றிய கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு எவ்விதமான கருத்தறிவையும் ஏற்படுத்தவில்லை. நீங்கள் மதரீதியாகத் தவறான வகையில் வளர்க்கப்பட்டு, பின்பு சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் நிலைக்கு வந்திருந்தால், உங்களால் அவர்களின் போராட்டத்தை மதிக்க முடியும்.

கர்த்தருடைய அறிவிப்பைக் குறித்து விசேஷமாகப் பேதுரு பிரச்சனைகள் கொண்டிருந்தார். அவர் அப்போதுதான் இயேசுவை மேசியாவாகிய கிறிஸ்து என்று அறிக்கையிட்டிருந்தார்! அவரது சிந்தையில், இயேசு முன்சென்று தமது இராஜ்யத்தை - உலகப்பிரகாரமான இராஜ்யத்தை - நிலைநாட்டுவார் என்ற கருத்தை அவர் கொண்டிருந்தார்! அப்போஸ்தலர்களைப் பொறுத்தமட்டில், மரித்த மேசியா என்ற கருத்தானது ஆளுகை செய்யும் மேசியா என்ற கருத்துடன் ஒப்புரவாக முடியாததாக இருந்தது.³² ஆகையால் அவர் [பேதுரு] கிறிஸ்துவைத் திருத்தும் பொறுப்பைத் தாமே ஏற்றுக்கொண்டார்!

மற்ற சீஷர்களுக்கு முன்பாக எஜமானரைச் சங்கடப்படுத்த விரும்பாத நிலையில் பேதுரு “அவரைத் தனியே அழைத்துக்கொண்டுபோனார்.” அவர்கள் தனிமையில் இருக்கும்போது, பேதுரு “ஆண்டவரே, இது உமக்கு நேரிடக் கூடாதே, இது உமக்குச் சம்பவிப்பதில்லை என்று அவரைக் கடிந்து கொள்ளத் தொடங்கினார்” (மத். 16:22). இந்த வேளையில் பேதுருவின் துடுக்குத்தனம் ஏறக்குறையப் புரிந்துகொள்ள முடியாததாக உள்ளது - ஆனால் கர்த்தரைப் பின்பற்றுவதாக அறிவித்துக் கொண்டு, ஆயினும், அவர் அறிந்துள்ளதைவிட தாங்கள் அதிகம் அறிந்துள்ளதாக நினைக்கின்ற மக்கள் எப்போதுமே இருந்துள்ளார்கள்.

[இவ்வேளையில்] இயேசுவின் கடிந்துகொள்ளுதலானது வெளிப்படையாய்ப் பேசிய அந்த அப்போஸ்தலருக்கு அவர் எப்போதும் கொடுத்ததை

விட அதிகக் கடுமையானதாக இருந்தது: “அவரோ திரும்பிப் பேதுருவைப் பார்த்து: ‘எனக்குப் பின்னாகப் போ, சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலாயிருக் கிறாய் ...’ என்று கூறினார்” (மத். 16:23). சற்று நேரத்திற்கு முன்புதான் அவரை [பேதுருவை] அவர் [இயேசு], “பேதுரு” என்று, தமது நம்பிக்கைக் குரிய “கல்” என்று அழைத்திருந்தார். இப்போது அவர், அவரை “சாத்தான்” என்று, அசுத்த ஆவிகொண்டுள்ள எதிரி என்று அழைத்தார்.³³ கிறிஸ்து தமது அடைவிடத்தை அடைவதிலிருந்து தடை செய்ய முயற்சி செய்ததில் பேதுரு பிசாசின் கருவியாக ஆனார் என்று இயேசு கூறினார்.³⁴

பேதுரு சிலுவையை தெய்வீகத்துவக் கருத்துக் கண்ணோக்கில் காண்பதற்குப் பதில் மனிதக் கண்களுடன் கண்டார் என்பதே அவரது பிரச்சனையாக இருந்தது. இயேசு அவரிடத்தில், “... நீ தேவனுக்கு ஏற்றவை களைச் சிந்தியாமல் மனுஷருக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்திக்கிறாய்” (மத். 16:23ஆ) என்று கூறினார்.

கர்த்தருடைய சிந்தையானது வரவிருந்த தமது மரணத்தினால் பாரப்பட்டிருந்தது (மத். 26:38, 39). அவரது சீஷர்கள் அவரது இராஜ்யம் மற்றும் ஆளுகையின் உண்மையான இயல்பைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறியது அந்தப் பாரத்துடன் இன்னொரு பாரத்தைக் கூட்டிற்று. அவர்கள் மரணம் என்பதற்குப் பதில் மணிமுடிகள்³⁵ என்ற எண்ணத்தில், சிலுவைகளுக்குப் பதில் கிரீடங்கள் என்ற எண்ணத்தில், துன்புறுத்தப்படுதலுக்குப் பதில் துதிக்கப்படுதல் என்ற எண்ணத்தில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இயேசு எல்லா சீஷர்களையும் வரவழைத்து அவர்களிடம் பின்வருமாறு கூறினார்:³⁶

ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக் கடவன். தன் ஜீவனை ரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்து போவான்; என்னிமித்தமாகத் தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதைக் கண்டடைவான். மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப் படுத்திக்கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்? (மத். 16:24-26; மாற். 8:34-37; லூக். 9:23-25ஐயும் காணவும்).

அவர், “ஆதலால், விபசாரமும் பாவமுமுள்ள இந்தச் சந்ததியில் என்னைக் குறித்தும் என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து மனுஷகுமாரனும் தமது பிதாவின் மகிமைபொருந்தின வராய்ப் பரிசுத்த தூதர்களோடுங்கூட வரும்போது வெட்கப்படுவார்” என்றும் கூடக் கூறினார் (மாற். 8:38). இந்த வார்த்தைகள் பொதுவான பயன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் இயேசு தமது மரணம் பற்றி அப்போது பேசியிருந்த வார்த்தைகளினிமித்தம் பேதுரு அப்போதுதான் “வெட்கப்பட்டிருந்தார்” என்பதைச் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கிறிஸ்து தமது கடிந்துகொள்ளுதலில், “பிதாவின் மகிமைபொருந்தின வராய்ப் பரிசுத்த தூதர்களோடுங்கூட” வருவதைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இப்போது அவர் தமது உரையைக் கேட்டவர்களுக்கு, “மனுஷகுமாரன் தம்முடைய பிதாவின் மகிமைபொருந்தினவராய்த் தம்முடைய தூதரோடுங்கூட வருவார்; அப்பொழுது, அவனவன் கிரியைக்குத் தக்கதாக அவனவனுக்குப் பலனளிப்பார்” என்று உறுதிப்படுத்தினார் (மத். 16:27). இதுவே இரண்டாவது வருகை பற்றிய தெளிவான முதல் முன்னுரைத் தலாக இருந்தது. இந்தப் புதிய வெளிப்படுத்துதலின் எல்லா விஷயங்களிலிருந்தும் அப்போஸ்தலர்களின் சிந்தனைகள் சுற்றி சுழன்றிருக்கும்!

கர்த்தர் தமது சீஷர்களிடத்தில், தமது மரணம் பற்றிய தமது முன்னுரைத்தலானது, தமது இராஜ்யத்தை நிலைநாட்டுதலுக்கான தமது திட்டங்களைத் தாம் கைவிட்டு விட்டதாக அர்த்தப்படுத்துவதில்லை என்று உறுதிப்படுத்தினார்: “இங்கே நிற்கிறவர்களில் சிலர் தேவனுடைய ராஜ்யம் பலத்தோடே வருவதைக் காணுமுன், மரணத்தை ருசி பார்ப்பதில்லையென்று,³⁷ மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (மாற். 9:1; மேலும் மத். 16:28; லூக். 9:27ஐயும் காணவும்). “பலத்தோடே” என்ற சொற்றொடர் மீது நெருங்கிய கவனம் செலுத்துங்கள். கிறிஸ்து தமது பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிச் செல்லுவதற்கு முன்பு, தங்கள்மீது பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கிவரும் போது “பலமடைவார்கள்” என்று கிறிஸ்து அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் கூறுவார் (அப். 1:8) மற்றும் அவர்கள் “உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனால் தரிப்பிக்கப்படும் வரைக்கும் எருசலேமில் தங்கியிருக்க வேண்டும்” (லூக். 24:49) என்றும் அவர்களுக்குக் கூறிருந்தார். கிறிஸ்து பரத்துக்கேறின பின்பு பத்து நாட்கள் கழித்து, பெந்தெகொஸ்தே என்னும் யூதர்களின் பண்டிகை நாளில் அவர்கள்மீது பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமை வந்திறங்கிற்று (அப். 2:1-4) மற்றும் இயேசு தமது சபையை/இராஜ்யத்தைக் கட்டுவதாகக் கூறிய தமது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார். (அப். 5:11; 8:1; கொலோ. 1:13; வெளி. 1:6, 9 ஆகிய வசனங்களை வாசிக்கவும்.)³⁸

அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் வாழ்நாட்களிலேயே இராஜ்யம் பலத்தோடே வருவது பற்றிக் கிறிஸ்து எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டார்களா? இல்லை, சபை நிலைநாட்டப்படுதல், அவரது இரண்டாவது வருகை ஆகியவைபற்றி அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்ததை விட அதிகமாக இதைப் பற்றி அவர்கள் [அப்போது] புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை - ஆனால் விதையானது நடப்பட்டிருந்தது.

ஒரு மலை உச்சியின்மீது:

இயேசு ஊக்கமுட்டினார் (மத். 17:1-13;

மாற். 9:2-13; லூக். 9:28-36)

அடுத்த சில நாட்களில் வெளியிடப்பட்டவை எவை என்று சுவிசேஷ விவரங்கள் நமக்குக் கூறுவது இல்லை. இயேசுவின் வார்த்தைகளை, அவைகள் சீஷர்களின் வாழ்வில் அது வரையிலும் போதித்து இருந்த வற்றுடன் சேர்த்து ஒப்புரவாக்குவதில் சீஷர்கள் போராடுகையில் வளர்ந்த மன இறுக்கத்தை நம்மால் கற்பனை செய்ய மட்டுமே முடியும். அந்த

வேளையின் முடிவிற்போது, கர்த்தர் அநேகமாக இன்னொரு நினைவு கூரத்தக்க அனுபவத்திற்குத் தயாராயிருந்தார், மற்றும் அவ்விதமான ஒன்றை அவர் நேர்ப்பொருளாகவே பெற்றுக் கொண்டார்.

மலையின்மீது: இயேசு தயாராயிருத்தல்

அறு நாளைக்குப் பின்பு, இயேசு பேதுருவையும் யாக்கோபையும் அவனுடைய சகோதரனாகிய யோவானையும் கூட்டிக்கொண்டு தனித்திருக்கும்படி உயர்ந்த மலையின்மேல் போய், அவர்களுக்கு முன்பாக மறுரூபமானார்; அவர் முகம் சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்தது, அவர் வஸ்திரம் வெளிச்சத்தைப்போல வெண்மையாயிற்று. அப்பொழுது மோசேயும் எலியாவும் அவரோடே பேசுகிறவர்களாக அவர்களுக்குக் காணப்பட்டார்கள் (மத். 17:1-3).

மோசே, எலியா மற்றும் கிறிஸ்து ஆகியோருக்கிடையில் நடந்த கலந்துரையாடலின் கருத்தை லூக்கா பதிவுசெய்தார்: அவர்கள், “அவர் எருசலேமிலே நிறைவேற்றப்போகிற அவருடைய மரணத்தைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்” (லூக். 9:31). மேசியா மரித்தல் என்ற கருத்தைக் குறித்துச் சீஷர்கள் போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள், ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டின் இந்த நாயகர்கள், அவரது மரணமானது எல்லாக் காலங்களிலும் விசுவாசம் நிறைந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாததாக இருந்தது என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள் (எபி. 9:15).

இந்த அனுபவத்தினால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, என்ன கூறுவதென்று அறியாத நிலையில் (மாற். 9:6), பேதுரு, “ஆண்டவரே, நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லது; உமக்குச் சித்தமானால், இங்கே உமக்கு ஒரு கூடாரமும், மோசேக்கு ஒரு கூடாரமும், எலியாவுக்கு ஒரு கூடாரமுமாக, மூன்று கூடாரங்களைப் போடுவோம்” என்று உளறிக்கொட்டினார் (மத். 17:4). அவர் பேசுகையில், “இதோ, ஒளியுள்ள ஒரு மேகம் அவர்கள்மேல் நிழலிட்டது. ‘இவர் என்னுடைய நேச குமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன், இவருக்குச் செவிகொடுங்கள்’ என்று அந்த மேகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாயிற்று!” (மத். 17:5). அந்த சத்தம் பேசிய பின்பு, “உடனே அவர்கள் சுற்றிலும் பார்த்தபோது, இயேசு ஒருவரைத் தவிர வேறொருவரையும் காணவில்லை” (மாற். 9:8).

இந்தத் தரிசனமானது சீஷர்களின் பிரயோஜனத்திற்கானதாக இருந்தது: இது பேதுரு ஏற்படுத்தியிருந்த அறிக்கையை உறுதிப்படுத்திற்று மற்றும் எருசலேமில் கர்த்தருக்கு வரவிருந்த மரணம் பற்றிய அவரது முன்னுரைத்தலை நிச்சயப்படுத்திற்று. இது, அவர் கூறுவது எதுவாயிருப்பினும், அப்போஸ்தலர்கள் “அவருக்குச் செவிகொடுக்க” வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திற்று!

முன் எப்போதும் நடந்திராத இந்த நிகழ்ச்சி இயேசுவின் பிரயோஜனத்திற்கானதாகவும் இருந்தது. அவரது மரணத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பன்னிருவரும் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் மோசேயும் எலியாவும் அதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். மனிதர்கள் அவரைப்

புறக்கணித்து இருந்திருக்கலாம், ஆனால் தேவன் அவரைப் புறக்கணித்து விடவில்லை. கர்த்தர் வானத்திலிருந்து, கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தின் போது, அவரது முப்பது ஆண்டு காலத் தயாரிப்பின்மீது அங்கீகரித்தலின் முத்திரையிட்டுப் பேசியிருந்தார். இப்போது அவரது சொந்த ஊழியத்திற்கு அங்கீகாரம் அளித்தார். இவ்விதமாக இயேசுவுக்கு வரவிருந்த கொடுமை யான மரணத்திற்குப் பரலோகம் தன்னைத் தயார் செய்து கொண்டிருந்தது.

மலையின்கீழ்: சீஷர்கள் கலக்கமடைதல்

“அவர்கள் மலையிலிருந்து இறங்குகிறபோது, இயேசு அவர்களை நோக்கி: ‘மனுஷகுமாரன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கும்வரைக்கும் இந்தத் தரிசனத்தை ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாம்’ என்று கட்டளையிட்டார்” (மத். 17:9). தமது மரணம் பற்றிய அறிவிப்பில் கிறிஸ்து, தமது உயிர்த்தெழுதலைக் குறிப்பிட்டு இருந்தார் (மத். 16:21), ஆனால் இப்போது அவர், அந்த நிகழ்ச்சியை காலத்தின் ஒரு குறிப்பு என்ற வகையில் பயன்படுத்தினார். மீண்டும் ஒருமுறை, அவரது சீஷர்கள் குழப்பம் அடைந்தார்கள்; “மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பது என்னவென்று” அவர்கள் கலந்துரையாடினார்கள் (மாற். 9:10). கர்த்தர் அடிக்கடி உவமைகளில் பேசியதால் (மத். 13:35), அவர் உருவக் கொழிந்தையைப் பயன்படுத்தினார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள் என்பது தெளிவு.

“மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பது” என்பதில், இயேசு எதை அர்த்தப்படுத்தினார் என்று அவரிடம் அவர்கள் கேட்கவில்லை, ஆனால் அவர்களைக் கவலைப்படுத்திய வேறு சிலவற்றைப் பற்றி அவர்கள் அவரிடத்தில் கேட்டார்கள். அவர்கள் அப்போதுதான் எலியாவைக் கண்டிருந்தார்கள், ஆனால் அந்தத் தீர்க்கதரிசி கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தின் தொடக்கத்தில் தோன்றாமல் முடிவின் அருகாமையில் தோன்றியிருந்தார். இவ்விதமாக அவர்கள், “... எலியா முந்தி வரவேண்டுமென்று வேதபாரகர் சொல்லுகிறார்களே அதெப்படி?” என்று கேட்டார்கள் (மத். 17:10).

எலியாவின் வருகை பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள் யோவான் ஸ்நானனின் ஊழியத்தில் நிறைவேறியிருந்தன என்பதை கிறிஸ்து முன்னரே வலியுறுத்தியிருந்தார் (மத். 11:14; லூக். 1:17), ஆனால் மலையின்மீது எலியாதாமே தோன்றியிருந்தது அப்போஸ்தலர்களைக் குழப்பம் அடையச் செய்திருந்தது. இயேசு, எலியா ஏற்கனவே வந்திருந்தார் என்று மீண்டும் விளக்கப்படுத்தினார் (மத். 17:12). “அவர் யோவான் ஸ்நானனைக் குறித்துத் தங்களுக்குச் சொன்னார் என்று சீஷர்கள் அப்பொழுது அறிந்து கொண்டார்கள்” (மத். 17:13).

முடிவுரை

கிறிஸ்து மலையடிவாரத்தை அடைந்தபோது, அவர் உடனடியாகத் தம்மை உணர்வெழுச்சியின் இன்னொரு பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில் கண்டார் - அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த ஒரு இளைஞனை, அவரது சீஷர்கள் குணப்படுத்த இயலாதுபோனதினால் இழுக்கப்படுதல் (மத். 17:14-16) -

ஆனால் அதைப் பற்றி நாம் நமது அடுத்த பாடத்தில் படிப்போம். இந்தக் கணத்திற்கு, நாம் நமது தற்போதைய படிப்பில் இருந்து இரு பயன்பாடுகளை ஏற்படுத்துவோம்: முதலாவது, நாம் உணர்வுப்பூர்வமான நமது உயர்வுகள் மற்றும் தாழ்வுகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும்போது, கர்த்தர் புரிந்துகொள்ளுகின்றார். அவர் அவ்விடங்களில் இருந்துள்ளார். இரண்டாவது, நாம் கர்த்தரை ஏமாற்றும் அடையச் செய்யும்போது கூட, அவர் இன்னமும் நம்மீது அன்புகூருகின்றார். இந்தப் பாடத்தில், நாம் இயேசு அனுபவித்திருக்கக் கூடிய பல்வேறு வகைப்பட்ட உணர்வுகளைக் கவனித்தோம், ஆனால் அன்பு என்பதே அவரது உணர்வுகள் எல்லா வற்றிலும் விஞ்சிய சிறப்புப் பெற்றதாக உள்ளது. அவரது சீஷர்கள் அவரை மூச்சுமுட்டச் செய்தபோதிலும் கூட, அவர்களை அவர் அப்போதும் அன்புகூர்ந்தார். அவர்களில் ஒருவர் பிற்பாடு, “முடிவு பரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்புவைத்தார்” என்று எழுதினார் (யோவா. 13:1). அது உங்களை ஆறுதல்படுத்தி உங்கள் சிந்தைக்குச் சமாதானத்தைக் கொண்டு வரவில்லையென்றால், வேறெதுவும் அவ்வாறு செய்யாது.

குறிப்புகள்

¹பின்வாங்குதல்களின் இந்த வரிசைத் தொடர் ஏன் தொடங்கிற்று என்று நீங்கள் மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம். (இந்தப் புத்தகத்தில், “வெற்றியின் அபாயம்” என்ற பாடத்தைப் படிக்கவும்.) ²இந்த ஊர்கள் இப்புத்தகத்தில் உள்ள “இயேசுவின் ஊழியத்தின்போது பலஸ்தீனம்” என்ற வரைபடத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ³சதுசேயர்கள் பற்றிய ஒரு பின்னணிக்கு, “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1” என்ற புத்தகத்தில் காணவும். ⁴கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தினுடைய கடைசி வாரத்தின்போது - “கேள்விகளின் நாளின்” போது - பரிசேயர்களையும் சதுசேயர்களையும் நாம் மீண்டும் காண்போம். ⁵“Politics makes strange bedfellows” என்பது உலகில் நான் வாழும் பகுதியில் ஒரு பழங்கூற்றாக உள்ளது. பொதுவான ஒரு காரணமானது மாறுபட்டவர்களை ஒன்றுகூடி உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தச் செய்கிறது. “மூலகிரேக்க வசனம், “பரலோகத்திலிருந்து” என்றே நேரடியான அர்த்தப்படுகிறது. இது “தேவனிடத்திலிருந்து” என்பதற்குப் பதிலாக “வானத்திலிருந்து” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். ⁷இதைப் பற்றிய முந்திய ஒரு கலந்துரையாடலை “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “ஒரு மும்முரமான நாள்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ⁸பின்வரும் பழங்கூற்று ஒன்றுள்ளது: “இரவு வேளையில் செவ்வானம் என்பது மேய்ப்பரின் மகிழ்ச்சியாக உள்ளது; காலை வேளையில் செவ்வானம் என்பது மேய்ப்பருக்கு எச்சரிக்கையாக உள்ளது” (William Barclay, *The Gospel of Matthew*, rev. ed., vol. 2, The Daily Study Bible Series [Philadelphia: Westminster Press, 1975], 129. ⁹“காலங்களின் அடையாளங்கள்” என்ற சொற்றொடர், யூதர்கள் நூற்றாண்டுகளாக எதிர்நோக்கியிருந்த மேசியா மற்றும் அவரது இராஜ்யம் வந்துசேர்ந்த “காலங்கள்” வந்திருந்தன என்று நிரூபிப்பதற்காக இயேசு நிகழ்த்திய “அடையாளங்களை” (அற்புதங்களை)க் குறிக்கிறது! இது சிலர் கருத்துத் தெரிவிப்பதுபோல் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் “அடையாளங்களை” குறிப்பதில்லை. ¹⁰“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “யோனாவின் அடையாளம்” என்ற துணைப்பாடத்தை வாசிக்கவும்.

¹¹“இயேசுவின் ஊழியத்தின்போது பலஸ்தீனம்” என்ற வரைபடத்தில் காணவும். ¹²“சதுசேயர்களின் புளித்தமா” மற்றும் “ஏரோதியர்களின் புளித்தமா” என்ற சொற்றொடர்கள் ஒன்றுக்குப் பதில் இன்னொன்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது, ஆனால் இவை பயன்மிக்குத் வகையில் தனிப்பட்டக் கலந்துரையாடப்பட முடியும். ¹³“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “கூட்டத்தின் புயல்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ¹⁴இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள புளித்தமா பற்றிய கலந்துரையாடலை மறுகண்ணோட்டமிடவும், விசேஷமாக அந்தப் பாடத்தின் இறுதியில் உள்ள வரைக்குறிப்பு எண் 33ஐ வாசிக்கவும். ¹⁵இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள இயேசுவின் ஊழியத்தின்போது பலஸ்தீனம் என்ற வரைபடத்தைக் காணவும். ¹⁶Empathy என்பது sympathy போன்றதாக, ஆனால் பலமானதாக உள்ளது. Sympathetic என்றால் யாரேனும் ஒருவருடன் “உணருதல்” என்பதாக உள்ளது, empathetic என்றால் அந்த நபருக்குள் “உணருதல்” என்பதாக உள்ளது - அதாவது, அந்த நபர் மற்றும் அவரது பிரச்சனைகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ளுதல் என்றாகிறது. ¹⁷மாற்கு மட்டுமே பார்வையற்ற இந்த மனிதரை இயேசு அற்புதமாய்க் குணமாக்கியது பற்றிக் கூறுகின்றார். இது மாற்கு மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ள இரு அற்புதங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. 7:31-37ல் காதுகேளாத ஒரு மனிதரைக் குணமாக்கியது இன்னொரு அற்புதமாகும். ¹⁸இந்த புத்தகத்தில் உள்ள இயேசுவின் ஊழியத்தின்போது பலஸ்தீனம் என்ற வரைபடத்தில் பெட்சாயிதா ஜாலியஸ் என்ற ஊரைக் கண்டறியவும். ¹⁹இந்த அற்புதம் “வளர்நிலையானது” என்று அடிக்கடி கூறப்படுகிறது, ஆனால் அந்தச் சொல்லாடலைப் பயன்படுத்துதல் என்பது தவறான மனப்பதிவை விட்டுச் செல்லக்கூடும். அதிகப்பட்சம் ஒரு சில நிமிடங்களே ஆகியிருந்தன. இது இன்றைய நாட்களில் நாட்கள், வாரங்கள், மாதங்கள் தேவைப்படுகின்றதாகக் கூறப்படுகிற “வளர்நிலை அற்புதங்கள்” எனப்படுபவை போன்றதல்ல. ²⁰கருத்துக் கணிப்பு ஒன்றை மேற்கொள்வதன் மூலம் நீங்கள் சத்தியத்தை கண்டறிய முடியாது என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல விவரிப்பாக உள்ளது. ²¹“நல்ல அறிக்கை” என்ற சொற்றொடர் 1 தீமோத்தேயு 6:12, 13 வசனங்களில் காணப்படுகிறது. ²²Barjona என்பது “யோனாவின் மகன்” என்பதற்கான எபிரெயப் புதம் ஆகும். பேதுருவின் தந்தை யோனா என்ற பெயருடையவராய் இருந்தார் என்பது தெளிவு. ²³இது, மற்றவர்கள் பெற்றிராத ஒரு விசேஷித்த வெளிப்படுத்துதலைப் பேதுரு பெற்றிருந்தார் என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. மாறாக, இது இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியத்தின் ஆதாரமூலமாக இருப்பவர் மனிதரல்ல, தேவனே என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுதலாக உள்ளது. இதனைத் தேவன், இயேசுவின் வாழ்வு மற்றும் போதனை ஆகியவற்றின் மூலம் பேதுருவுக்கு வெளிப்படுத்தியிருந்தார். ²⁴பேதுரு முதல் போப்பாக இருந்தார் என்பதற்கு மத்தேயு 16:18, 19 வசனங்களே, அவர்களின் அடிப்படையான “நிருபணமாக” உள்ளது. ²⁵W. E. Vine, *The Expanded Vine's Expository Dictionary of New Testament Words*, ed. John R. Kohlenberger III with James A. Swanson (Minneapolis: Bethany House Publishers, 1984), 974. சில வேளைகளில், இயேசு “கல்” என்பதற்கு மாறுபட்ட இரு வார்த்தைகள் இல்லாத அராமியக் மொழியில் பேசியிருப்பார் என்று திருப்தியடையப்படுகிறது - ஆனால் அது வெறும் யூகமாக மட்டுமே உள்ளது. இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூறக் கூடிய ஏவுதல்பெற்ற வசனமானது கிரேக்கமொழியில் உள்ளது மற்றும் இம்மொழியானது மாறுபட்ட இரு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறது என்பது மட்டுமே நாம் உறுதியாக அறிந்துள்ள விஷயமாக உள்ளது. ²⁶புரோட்டஸ்டன்டு மதத்தைச் சேர்ந்த சில விளக்கவுரையாளர்கள், எபேசியர் 2:20 வசனமானது, கிறிஸ்தவர்கள் “அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் என்ற

அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றார்கள், கிறிஸ்து இயேசு தாமே அதற்கு மூலைக்கல்லாக இருக்கின்றார்” என்று கூறுவதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றார்கள். இவ்வசனத்திலிருந்து அவர்கள், பேதுருவினீமீது கட்டப்பட்ட சபையைக் கிறிஸ்து உரைத்தார் - இது பேதுருவினீமீது மட்டுமல்ல, அதற்கு மாறாக எல்லா அப்போஸ்தலர்களினீமீதும் கட்டப்பட்டது என்பது ஒரு விதிவிலக்கு என்று முடிவு செய்கின்றார்கள். இந்த விளக்கம் அபாயமானதாக இருப்பதில்லை (இது பேதுருவினீமீது மட்டுமே சபை கட்டப்பட்டது என்ற கத்தோலிக்க விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிறது), ஆனால் இரண்டு விளக்கங்கள் முறையானவையாக உள்ளன: (1) மத்தேயு 16 மற்றும் எபேசியர் 2 ஆகியவற்றின் உருவகங்கள் மாறுபட்டவையாக உள்ளன, இவைகள் குழப்பப்படக்கூடாது. (2) எபேசியர் 2:20ல் கூட, சபையானது அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களின் போதனையினீமீது கட்டப்பட்டது என்பதே அர்த்தமாயிருக்கும் - மற்றும் அவர்களின் போதனைகள் இயேசுவை மையப்படுத்தியிருந்தன (1 கொரி. 2:2; கலா. 6:14 ஆகியவற்றைக் காணவும்). ²⁷J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914). 412. ²⁸“சபை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டில் அல்லவார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு வழிமுறைகள் ஆகியவை பற்றிய கலந்துரையாடலுக்கு இப்பாடத்தின் கடைசிப் பகுதியில் உள்ள “சபை என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம்” என்ற பகுதியை வாசிக்கவும். மற்றும் “இரட்சிப்பைப் புரிந்துகொள்ளுவது எப்படி?” என்ற புத்தகத்திலும் காணவும். ²⁹சபையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கொல்லப்பட்டாலும், அது சபையை அழித்து விடாது, ஏனெனில் வசனம்தான் சபை/இராஜ்யத்தின் “விதை”யாக உள்ளது (லூக். 8:11). வசனம் அழிக்கப்பட முடியாததாக உள்ளதால் (1 பேது. 1:23-25), சபையானது விதையின் வடிவத்திலாவது என்றென்றைக்கும் இருக்கும். ³⁰அழகின்மையின் காரணமாக, பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகள் இவ்வசனத்தை நேரடியாக மொழிபெயர்க்க முயற்சி செய்வதில்லை; இவைகள் கட்டப்பட்டிருக்கும் அல்லது கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று குறிப்பிடுகின்றன (KJV & NIV ஆகியவற்றில் காணவும்). NASBயும் கூட ஒரு மறுபதிப்பில் “shall be” என்று கூற மாற்றப்பட்டுள்ளது, ஆனால் சமீபத்திய மறுபதிப்பு நேரடி மொழிபெயர்ப்புக்குத் திரும்பியுள்ளது.

³¹சனதெரீன் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான கலந்துரையாடலுக்கு “கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1” என்ற புத்தகத்தில் காணவும். ³²“மூன்று நாட்களுக்குப் பின் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவார்” என்ற வார்த்தைகளைக் கிறிஸ்து கூடுதலாகக் கூறினார், ஆனால் அந்த வார்த்தைகளும் அப்போஸ்தலர்களுக்கு அர்த்தமற்றவையாகவே இருந்தன (மாற். 9:10ஐக் காணவும்). ³³“சாத்தான்” என்பதற்கு “எதிராளி” என்ற நேரடி அர்த்தம் உள்ளது. ³⁴வனாந்தரத்தில் நேரிட்ட சோதனைகள் ஒன்றில், சிலுவையினீறி அரசராகுதல் உள்ளடங்கியிருந்தது. ³⁵“மணிமுடி” என்பது ஆட்சி செய்பவரால் அணிந்துகொள்ளப்படுகிற ஒரு கிரீடமாகும். ³⁶மாற்கு 8:34ன்படி, அவர் இந்த வார்த்தைகளை அருகில் இருந்த மற்றவர்களுக்கும் உரைத்தார். ³⁷அங்கு நின்றுருந்தவர்களில் குறைந்தது ஒரு நபர் - யூதால் - இராஜ்யம் நிலை நாட்டப்படுவதற்கு முன்பு மரணத்தைக் கண்டார், ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் மரிக்காது இருந்தார்கள். ³⁸இயேசு தமது இராஜ்யத்தை இன்னும் நிலைநாட்டவில்லை என்ற நம்பிக்கை கொண்ட (ஆயிரம் ஆண்டு முன் அரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்கள் போன்ற)வர்கள் மாற்கு 9:1உடன் போராடுகின்றார்கள். இது மறுசுபமடைதலைக் குறிக்கிறது என்று கூறுதல் புகழ்பெற்ற ஒரு “பாசாங்காக” உள்ளது. மெக்கார்வீ அவர்கள், “இந்தச் சொல்விளக்கத்தை மறுசுபமடைதல் என்று

குறிப்பிடுகின்றவர்கள் நிச்சயமாகவே தவறு செய்கின்றார்கள், ஏனெனில் அந்த வேளையில் காணப்படக்கூடிய அளவில் இராஜ்யம் எதுவும் நிலைநாட்டப்படாதிருந்தது இல்லை” என்று எழுதினார் (McGarvey and Pendleton, 417).